

MOCIÓ PEL 28 DE JUNY,

DIA INTERNACIONAL DE L'ORGULL LGTBI

El 28 de juny de 1969 es van produir diverses revoltes a Stonewall (EUA) per a denunciar la criminalització a la qual estaven sotmeses les persones LGTBI. Des de llavors, les organitzacions socials commemoren a tot el món l'Orgull LGTBI, reivindicant els drets, la dignitat i la igualtat per a lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals i intersexuals.

51 anys després, també 15 anys després de l'aprovació del matrimoni igualitari, i a pesar de ser un país capdavanter a reconèixer drets a lesbianes, gais, transsexuals i bisexuals, queda molt de camí per recórrer cap a la igualtat real.

És necessari el reconeixement a tots aquells sectors vinculats a les lluites socials, per ser els màxims responsables que ara mateix existisquen certs drets reconeguts a les persones LGTBI i l'existència d'iniciatives de les diverses administracions, des de l'àmbit municipal a l'europeu que tenen com a objectiu un compromís amb la lluita col·lectiva per la igualtat i la llibertat de tota la ciutadania.

No obstant això, l'assetjament que les persones LGTB continuen patint a les aules, la discriminació en el treball i l'exclusió de serveis públics, són alguns exemples de situacions de desigualtat amb què continuem trobant-nos.

Ja hem fet un pas important al País Valencià amb l'aprovació de la Llei 8/2017, de 7 d'abril, de la Generalitat, integral del reconeixement del dret a la identitat i a l'expressió de gènere a la Comunitat Valenciana. Encara vam fer un pas més avant i en 2018 aconseguírem aprovar la Llei 23/2018 d'Igualtat de les persones LGTBI de la Comunitat Valenciana, promoguda per la Conselleria de Polítiques Inclusives i que vetla i promou la igualtat real a tot el nostre territori de totes les persones LGTBI, així com la seua inclusió plena.

Però continua sent necessària, hui més encara que abans d'aquesta situació d'alarma sanitària, una llei integral estatal que aborde tota la problemàtica des d'una perspectiva holística (sanitària, educativa, laboral, etc.), ja que sabem que són les persones més vulnerables les que solen patir més les crisis de qualsevol tipus.

Les institucions hem de seguir treballant sota totes les circumstàncies en pro de la igualtat legal, social i de facto entre totes les persones. Cal impedir que les conviccions morals o ideològiques individuals seguisquen posant entrebancs l'avanç de la igualtat, o inclús que aquests avanços es vegen paralyzats per una situació de crisi, atès que és quan més necessari es fan, ja que l'avanç cap a la igualtat és el camí de la democràcia en qualsevol situació.

Tot i que la igualtat legal és ja una realitat generalitzada, la igualtat social i real del col·lectiu LGTBI és encara una assignatura pendent que cal abordar amb urgència i decisió, tot i estar en temps de pandèmia. Així, hem vist durant l'estat d'alarma com inclús aquelles persones que haurien de protegir-nos fan valdre la seua professió per a instigar i exercir l'odi cap a persones del col·lectiu LGTBI. Sonat ha sigut en eixe sentit el cas de dos policies de Benidorm que, fent valer la seua posició, humiliaren una dona transsexual i inclús ho gravaren i difongueren. No podem fer passos enrere ni quedar-nos quietes. Totes aquelles persones que creiem en la igualtat hem d'agrupar-nos per fer front a aquestes situacions i deixar clar que, siga quina siga la situació, mai serà possible negar drets i llibertats que tant han costat aconseguir.

Els municipis són els espais més propers a la ciutadania, i per això han de tenir un paper en la normalització del col·lectiu LGTB i ser un referent d'integració i lluita contra la discriminació. Per això, és menester el seu compromís a l'hora de donar resposta a la població LGTB en tot allò que siga de la seua competència.

La LGTBfòbia, lluny de desaparèixer, continua manifestant-se en les aules, les llars, els centres d'oci i de treball, i fins i tot en les administracions i serveis públics. Aquestes actituds són més acusades en temps de crisi econòmica, en què els drets de totes les persones, i especialment les més estigmatitzades socialment, trontollen constantment. De nou, aquest 28 de juny, és necessari un suport explícit a les demandes i necessitats de la població LGTBI.

És necessari el reconeixement a tots aquells sectors vinculats a les lluites socials, per ser els màxims responsables que ara mateix existisquen certs drets reconeguts a les persones LGTBI. Així mateix, cal reconèixer també l'existència d'iniciatives de les diverses administracions, de les municipals a la Generalitat, l'Estat o la Unió Europea, que tinguen com a objectiu un compromís amb la lluita col·lectiva per la igualtat i la llibertat de tota la ciutadania. No s'ha de produir cap discriminació per motiu de sexe, identitat de gènere o orientació sexual, perquè encara que s'han produït avanços importants queda molt de camí per recórrer.

És per tot això que **acordem**,

1. Fer una denúncia pública contra l'homofòbia, lesbofòbia, bifòbia i transfòbia. Agafar un compromís real per part de l'Estat Espanyol per a garantir la igualtat de totes les persones, indistintament del seu gènere, identitat sexual i a qui estimen.
2. Expressar rebuig contra les retallades socials que solen seguir les situacions de crisi, i posar especial cura en la situació de les persones migrants, fent campanyes de prevenció i reivindicant la sanitat pública universal, arreu de l'Estat Espanyol.
3. Sol·licitar al govern de l'Estat la *despatotgizació* de les identitats intersexuals, sense que els drets sexuals i sanitaris d'aquestes persones se'n vegin perjudicats.

4. Sol·licitar al govern de l'Estat l'aprovació de la Llei d'Igualtat LGTBI.

5. Esta moció es traslladarà:

- Al govern de la Generalitat i als grups polítics de les Corts Valencianes.
- A les conselleries d'Educació, Cultura, Sanitat i Serveis Socials.
- Als ministeris d'Educació i de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat.
- Al moviment associatiu LGTBI d'àmbit provincial i autonòmic.
- A les oficines Orienta de la Generalitat.

Tavernes de la Valldigna 3 de Juny de 2020